

Եղիշե Չարենց

Դու իմ գարնան առավոտ

Դու իմ գարնան առավոտ ինչպե՞ս կանչեմ քեզ հիմա.

Դու հարագա՛տ, սրտիս մոտ ինչպե՞ս կանչեմ քեզ հիմա:

Եվ դու, ոսկի իմ ամառ, հրանման, հրավառ,

Ամռան կեսօր դու իմ տոթ ինչպես կանչեմ քեզ հիմա:

Եվ դու, ոսկի իմ աշուն, աշնան մրգի պես հասած,

Անուշացած մրգի հոտ ինչպե՞ս կանչեմ քեզ հիմա:

Դուք բոլորդ հեռացել, մնացել եմ հիմա ծեր

Եվ իմ սրտով արյունոտ ինչպե՞ս կանչեմ ձեզ հիմա:

Ահա սրտին իմ արդեն մոտեցել է մի պառավ

Ու բերել է մահվան բոթ ինչպե՞ս կանչեմ ձեզ հիմա...

1920